

Variácie na Haiku

Haiku je orientálna trojveršová forma, kde prvý verš má 5 slabík, druhý sedem a posledný päť.

Miroslava Kul'ková
Kvety

Iskrivé kvety
Pršia oheň na zem
Končí ohňostroj

Maroš Brojo
Pivo

Studené pivo
Špirály bubliniek
Bežia do sveta

Aneža Guziarová
Počasie

Rozsýpam kľúče
už sa domov nevrátim
dnes bude pekne

Ivana Čerňanová
Nervozita

Napnuté struny
ako pred rozladením
už už sa zrúti

Dašena Krištofovičová
Ráno

Nánosy prachu
spod viečok zotrieť musím
som iná krajina

Jano Perďoch
Klavír

Figúrky z prstov
a dlhá šachovnica
zostali v tanci.

Ivona
xxx

zákruta leží
zahryznutá do lesa
miesto pre riziko

Mathej
Vážka

Okolo hlavy
mi preletela vážka
neumieram sám

Monika Michalíková
...

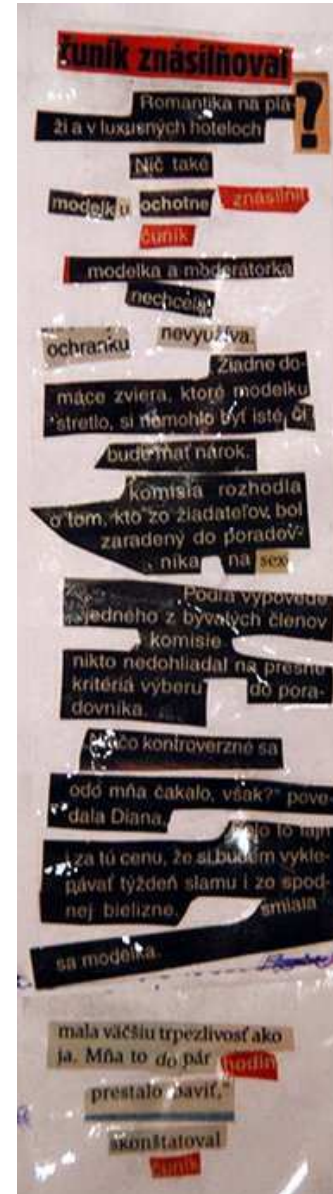
Skúšam žiť život
moje kroky sú krátke
čas stráca cenu

Katarína Vargová
...

po prvom víne
celý svet sa mi točí
hneď je mi ľahšie

Campusoviny 5

Umelecký výstup z tvorivej dielne Campus – PIATOK - SOBOTA 6.-7.10.2010

Básne motivované fotkami a nadpismi
z Nového Času. Viac na facebooku:
Žilinský literárny festival – Cvičenie s Novým Časom

Katarína Vargová

xxx
Gusto je autista
a aj celkom na kraji
milovania
sa bojí

xxx
napadol sneh
a dolu kopcom
sme si zrazu
omnoho bližší

Ivana Čerňanová

Fotka: muž na motorke idúci po širokej ceste

navonok bezcieľna cesta
vidina sveta za zákrutou
neobzerá sa
najosamejší na svete
perpetuum mobile
poháňa ho vpred
len zotrvačnosť
chráni
prírodné zdroje

Anežka Guziarová

keď hľadím do priepasti, ty hľadáš na mňa
zabudol som
čo hľadám
blúdím prihlasným lesom
zabudol som
vietor ma niesol
vo vreckách zrada
zabudol som
čo hľadám

Campusoviny: Tvorba účastníkov zo záverečných dní na Literárnom Campuse 2010 Žilinského literárneho festivalu, ktorý sa koná na Stanici Žilina Záriečie. Číslo neprešlo jazykovou úpravou.

Frekventanti literárnej dielne: Maroš Brojo, Ivana Čerňanová, Anežka Guziarová, Ľubica Holubcová, Natália Kaisová, Ivetka Kloptová, Dašena Krištofovičová, Miroslava Kul'ková, Monika Michalíková, Ivonka Pekárková, Jano Perďoch, Michaela Richterová, Zuzka Ščurková, Ivana Štefúnová, Katarína Vargová, Ivana Polčíková, Irenka Velichová.

Lektori: Andrej Šeliga, Mathej Thomka

Zápisník zo dňa 8.10

Ráno 10.06: čerstvé novinové „papieriky“ rozložené na zemi, prepojené s nesmiernou imagináciou subjektívnych predstáv, ktoré sa pretransformovali do vizuálnej podoby. Rozcevička, po ktorej nasledovalo spisovateľské rozptýlenie, sťažené o to, že si účastníci museli pozdvihnúť jednu nohu a písať tzv. automatický text. Ja som spadla ako prvá.

Išlo to celkom automaticky (pozn. automatické písanie: založené na aktuálnom prúde voľných asociácií, sťažené gravitáciou dolných končatín).

Štyri úlohy, ktoré sa vypracovávali do približne štrnásť hodiny. Medzitým sa lektor podujatia Mathej Thomka aktívne venoval niektorým účastníkom z vybraných, aby sa im, okrem iného, priznal, že nemá rád Kafku, lebo sa necíti ako čitateľ pre neho stvorený, vysvetlil niektoré formy písania, ktoré sa ešte v súčasnosti používajú a poukázal na mieru konvenčnosti a hranice literatúry, na ktoré sa ozvali „(ne)spokojné“ hlasy. (I.P.)

Čas sa však krátil /do vystúpenia ostávali zhruba dve – pozn./ a preto sa lektor rozhodol zopakovať si celý viac – menej voľnejší priebeh udalostí, zosumarizovalo sa „literárne pásmo“ a dohodli sa maličkosti. Maličkosti sa stali veľkými presne vtedy, keď sme sa v krásnom počasí vybrali do mesta, k centru diania.

Práve tu sa udialo literárne pásmo v časovom trvaní jednej hodiny, v ktorom sa predstavili niektoré literárne diela rôznych foriem (mikropoviedka, triolety, básne, prozaické vstupy, piesňové pásmo...) Piesňové pásmo bolo výnimočné tým, že sa v ňom eufonicky zobrazila poézia, ktorá bola prezentovaná celý čas. Pieseň tento prúd otvoril a zatvoril.

Okolie si mohlo povšimnúť aj okolité vnemy, ktoré dotvorili celú atmosféru (auto, psík, niektorí ľudia, ktorí sa po vizuálnej obrode rozhodli, že zotrývajú).

Počasiе bolo príjemné, ľudia naladení a preto si myslím, že celé čítanie zbytočne okolie „neznášilo“, čo bolo napokon aj samotným efektom a cieľom podujatia.

PS: Toľko aut
a
pár
ľudí
chodí aj zvyčajne?

Iva Polczik

Nočné Artforum

Po literárnom ukončení večerného rozprávania, v ktorom sa predstavili členovia Literárneho Campusu, sme sa vybrali do kruhu v knižnici Artfóra, celkom na prízemí, kde sme si čítali texty, ktoré sa vytvárali v piatkový deň (mnoho z nich bolo odprezentovaných ešte v daný deň.)

Obsahom bolo, už spomenuté : písanie poviedky s kombináciou slov v rozložení (tri slová a sedem slov, dokopy 10), vystrihovanie slov z Nového času, s ktorými sa kombinovali rôzne variácie vsadené do básne a taktiež sa stylisticky a významovo pretváral text, ktorý mal zámer vyznieť komicky. Keďže na tieto záležitosti nebol akosi v čase predpríprav priestor, všetko sa rozoberalo v kruhu.

Vynikajúce fotografie s označením na FB, si môžu nájsť dokonca na vlastných profiloch a tiež sú prístupné aj inde. Okorením rozprávania v kruhu bola aj účasť jedného nemenovaného poeta, ktorý bol zvedavý na svoje umelecké výtvary.

Vôňa zázvorového čaju však neprebila literárny zápal mladých ľudí.

Lektor podujatia Mathej Thomka tiež vyzýval účastníkov Literárneho Campu k tomu, aby sa zamerali na osobitú recitáciu, ktorá sa vcelku podarila. Veľký doraz kládol na výraz, sebaistotu, timbre hlasu.

Mathej ukazoval spôsoby predvedenia textu. Po recitácii nasledovalo čítanie zlepených slov z časopisu. Niektoré literárne formácie sa skutočne podarili, zväčša boli komického charakteru (aj keď niekedy by sa dalo polemizovať o diskutabilnosti). Každopádne sú tieto literárne „komponenty“ poskytnuté už spomínanému denníku.

Po čítačke nasledovali literárne diskusie, ktoré mali svoje osobitné smerovanie. Sem – tam sa človek zamotal do krásnej vône kníh, pofilozofoval nad všetkým, čo v ten deň zažil, zahasil svoj príjemný a zaslúžený smäd.

Myslím, že záverečné sedenie v kruhu (ktoré sa zachovávalo aj v predchádzajúcich disciplínach), vytvorilo v rámci vnímania účastníkov jednotu, ktorá pretrvávala celý čas trvania Literárneho Campusu. Súdržnosť sa skutočne prejavila nielen na samotnej tvorbe, ale predovšetkým vo výraznej spokojnosti lektorov, ktorú nemožno spochybníť.

V niektorých textoch si našli svoje prekvapenie aj okoloídúci, ktorí sa zaujímali o samotné podujatie . Príjemným spestrením bola aj výnimočná hudba a dvojminútová záverečná účasť pri nočnej čítačke pred Artforum, kde sa začali rozoberať najintímnejšie témy ľudského vylučovania poézia a lá „ Pero Le Kvet “).

Na záver by som dodala, že celý deň bol nielen príjemným, nezvyčajným a rýdzo osobitým, ale mal v sebe kolorit aktuálnosti, ktorá bola prirodzená a nie štylizovaná, a o to, si myslím, že išlo hlavne.

Iva Polczik

Dialógy z dvoch susedných fotiek

Irenka Velichová, Ivana Čerňanová

S – muž strom// J – jazdec na motorke

S: Co čumíš?

J: Nič proti, ale vyzeráš ako strom, človeče.

S: Ale já jsem strom!

J: Ako sa to tak dnes človeku stane, že je z neho odrazu strom?

S: Prostě se ráno najednou vzbudíš a uvědomíš si, že jakýkoli další pohyb by už byl zbytečný. Copak ty jsi neměl podobný pocit?

J: Nie, ja som stále v pohybe.

S: No to jsem si všimnul, kamaráde! Tou svou motorkou jsi to tu celý zasmradil. Taky ti neprdím pod nos. A vůbec, přispíváš něco na Greenpeace, ty motorizovaný ignorante?

J: Dávaj si pozor na jazyk, ty poleno! Vyštudoval som drevársku školu. Raz dva z teba bude lavička!

Natália Kaisová, Anežka Guziarová

spoločný dialóg:

-Kam ideš?

-Preč.

-Kde je preč?

-Ďaleko.

-Ako ďaleko?

-Až na konci.

-A čo je na konci?

-Zabudol som.

-Aj usmievať si sa zabudol?

-Aj to.

-Prečo si si to nezapísal?

-Nemám do čoho.

-Zapíš si to za uši.

(pauza)

-Tak ja už idem.

-Neostaneš?

-Nemôžem.

-Kam ideš?

-Preč.

-Môžem si ťa namaľovať?

-Nemáš do čoho.

-Veď za uši.

-A na čo by ti to bolo?

-Aby si tu so mnou ostal.

Dašena Krištofovičová, Katka Vargová, Janko Perďoch, Narodeniny Fetky Imra

Babka: Joj, Miloško, očúvaj, už sa blížá tý tvoje narodeniny, čo by som ti mohla navariť?

Fetka Imro: Mama, šak daj mi s tým už pokoj, už ma s tým otravuješ celý týždeň... Možno maso s ryžú.

Babka: Jáj, zlatý mój, ja by som ti chcela dobrú hostinu nachystať, šak padesát máš len raz za život.

Fetka Imro: Mama, ale něže mi zase upečes tú tortu, čo vyzerá jak policajské auto

Babka: A čo sa ti minule nelúbila?

Fetka Imro: Lúbila, ale Jožo Feranc mal takú jak táčmahál.

Babka: Srdénko, tak ja musím tej Ferancovej zavolať, nech mi požičá tú formu na pečeni. Ferancová je velice vymožená, tá už nemá ani pevnú linku. Ja tak neznášam volať na týto mobile. Hádám som to dobre vytočila. Už to tam zvoní.

Janko: Prosim?

Babka: Očúvaj, potrebujem tú formu na táčmahál, Miloško má padesátku o týždeň.

Janko: Prosim vás, toto bude asi omyl, tu je požičovňa vzducholodí.

Babka: Vzducholod' Šak to by sa tiež Miloškovi líbilo. A zmesť sa to do trúby?

Janko: Prepáčte, ale vzducholode sú väčšie.

Babka: Nevadí, šak spravím nepečenú. Tak mi jennu odložte. Dojdem si ju zát, keď pôjdem z kostola.

Monika Michalíková, Zuzka Ščurková (bum- báb)

M: Čo robíš?! Si normálny?!!

Z: Ja? Ja... ja som úplne v pohode.

M: Tá dnešná mládež, len to slope, blázni!

Z: Veru... ako dúhy pijú. Ako dúhy!

(chdrž)

M: Hej, nechaj mi to... ja si to pozbieram sama.

Z: Ale keď ja som hladný.

M: Lenže ja som kvetinárka!

Sidžo a ríspet

Inšpirácie rýmami z básní Paľa Garana

Sidžo P. Garan: Talent – rýmy: človeče/básne/vlastné/čo je čie/ múdru/ udrú

Ríspet P. Garan: Perspektíva – rýmy:

Ivona Pekárková záver manželskej partie

Hrávali sme človeče
Na šachovnici básne
Figúrky mal som vlastné...
No už neviem, čo je čie

Hlavu máš príliš múdru
Rozvod! A blesky udrú!

Dašena Krištofovičová C'est la vie

Čo robiť, človeče?
Prežívaš hnusné básne.
Nikomú nie je vlastné
dať svetú, čo je čie.

Ak raz priblížiš sa k múdru
Vysmejú ťa a aj udrú

Anežka Guziarová Ovplyviteľná

po nociach nehrávajú človeče
neskladaj útrpné básne
do rána vlastne...
vo vinách odlišuj čo je čie

často si za cnostnú, no večne za múdru
takú čo vo vreci, po hlave neudrú

Dašena Krištofovičová Perspektíva

Podvečer som ako parník
Budem hviezdou rannej tlačie
Vino vo mne ma dnes zmárni
Cudzia žena doma plače

Nesplní sa, že sa zmením
Chcel som byť mnou, isto nie ním

Byť tak ešte chvíľu živý
Vidieť nové perspektívy

Anežka Guziarová Perspektíva

že vlastným parník
sa nedozvie z tlačie
kto euro márne
a ani nezaplače

vízie zmením
som sebou, nie ním

na obed ma denne živí
konceptia perspektívy

Maroš Brojo Sidžo - Kódex

/autorské sidžo/

Samuraj v tichosti pristúpi
k slúžke pána Šiotó,
smutná kráska vie o tom.
Konečne ju zbaví potupy.
Vedela, že príde nad ránom
chladne ju rozštvrtiť katanou.

Zameškaný vlak

Dnešný deň začal akosi skoro. Mimovoľne prešiel piatok do soboty. Vraj sa bolo tancovať. Vraj bolo skvele. Vraj na parkete ožili ešte aj postavy, ktoré ani v našich poviedkach nežijú.

Ale vo všetkých (okrem lektora Matheja, ktorý napriek kompromitujúcim fotografiám z Pivárne u Nosorožca naozaj nepije) ostalo to *vraj*.

Zrána sa dielňa zaplňala pozvoľna. Po rekapitulácii predchádzajúcich dní a teleshoppingovom okienku o slovníkoch, ktoré by nemali chýbať v knižnici každého autora (o začínajúcich nehovoriac) sme sa pustili do zameškaného. Po meditácii v tureckých sedoch si každý skúsil haiku či tanku. Andrej si pre nás nachystal niekoľko fotografií, za ktorými sa skrýval príbeh. Ten sme najprv hľadali prostredníctvom básnických obrazov, následne sme v dvojiciach zdanlivo nespárované osudy postáv previedli do dialógov.

14.20 sme mali na Staničke privítať Rajeckú Anču. Program pre jej cestujúcich sme si chystali o päť minút 14.20. To nám už ale po tvorivom týždni ide celkom dobre. K niekoľkým krátkym básnickým formám sme prihodili zhudobnenú ódu na železničiarov. Po včerajšom vystúpení v žilínach (rozumej žilinských uliciach) sme zvyknutí na to, že sami sme si publikom. Dnes na peróne sme sa však aj my ledva počuli.

Po obede náš kolektív začal rednúť. Blízkosť sme sa snažili nahradiť pantomimickou hrou našich rúk. Ekologická tematika v lese so šíriacou sa zombie-nákazou takisto preverila v campuse nadobudnuté vedomosti a trasúce sa bránice. Následne sme sa si skúsili neľahkú úlohu s poviedkovým diktátom. Poniektorí sa zamerali na ríspet a sidžo. Mladá slovenská intímna generácia je natoľko super, že si po týždňových výbuchoch invencie trúfa do slovenskej poézie zavádzať nové formy. Zoznámte sa, RISTRET!

Kultúrny program predošlých dní zavíšila staršia aj čerstvá poézia J.H.Krchovského a dramatizované čítanie zo zbierky Mareka Vadasa. Diskusia s ním a Emanom Erdélyim zaujali rovnako ako krátky workshop hry na tamtamy.

Anežka Guziarová

Happening pri príležitosti 111 rokov „Rajeckej Anče“

Výtvary členov Campusu po desaťminútovej príprave, happening vítania Rajeckej Anče, takmer improvizovaná akcia na tému - železnica.

Prológ hlásenie: Stanica Záriečie - Vlak Rajecká Anča zo stanice Záriečie do stanice Záriečie s pravidelným odchodom 14:20 má pravidelné päťminútové meškanie. Ohlásená doba meškania sa môže zmeniť.

Maroš Brojo: Vlaková agitka

Zví'azíme, som si istá,
usmieva sa komunista.
Koľajnice na široko
sledujeme bystrým okom
až po obzor, za pokrokom.
Pionieri veselia sa
krásnej Trati mládeže.
To je skvelé, to je fasa,
k zajtrajškom nás povezie.

Janko Perďoch : Cingain Rušeň

Rušeň
Silný rýchly
Hrdí sa, fučí, uhaňa
ako kôň sa vzpiera
Vlak

Anežka Guziarová: Tanka – Lokomotíva

Zhadzuje lístie
Keď vchádza do stanice
Lokomotíva
Prezieravo cúvaním
Do kupé ste pozvaní.

Andrej Šeliga, Ivonka Pekárková: Pieseň, venovaná odchádzajúcemu vlaku...

/spievať na motívy My sme deti slobodného kraja/

Nech vláčik váš nám hlasno trúbi
Deti v ňom šťastne spievajú
Zväzka mládež aj súdruh Hlúbik
Stanicu šťastne vítajú.

My sme vlaky Žilinského kraja
na Záriečie zastavujeme
Koľajnice ako smer nám žiaria
Cesty vpred sú presne určené.

Mirka Kuřková
Ľavý hák ako z učebnice
(haiku z Nového Času)

Kovový záblesk
Tupý mľaskavý dopad
Zubná skladačka

Monika Michalřková
Tie prachy vrátiš
(triolet z Nového Času/

Tie prachy vrátiš!
Myšlienka mŕtva.

Chlapče môj zlatý
tie prachy vrátiš!
Hlavou mu vrta
podpis kostrbatý.

tie prachy vrátiš!
Myšlienka z mŕtva.

Aneřka Guziarová
Havaj doping pred zimou

od rána ma bolí hlava
hodil by sa dáky Havaj
na vianočné darčeky
nechcem myslieť zatiaľ kým

nevidím more

dovolenková volenka?
spríjemnenie pondelka
diagnóza s pŕenkou
alergia na slnko

doping rýchlo zhorel

Katarína Vargová
zařime to spolu

zařime to spolu
povedal si
a tvoje kury
sa mi zdali priveľké

Ivana Āerňanová
Klapka...kamera...ideš!

„Klapka...kamera...ideš!“
„...“
„Tak teda ešte raz. Jozef, sústred' sa! Klapka... Kamera...
ideš!“
„...“
„Jozef, čo je to dnes s tebou?“
„Prepáčte, nedával som pozor. Ale teraz to už pôjde.“
„Takže znova: klapka...kamera...ideš!“
„...“
„Jozef!“
„Pardon, pardon! Potrebujem ešte minútku.“
„Zabudol si text?“
„Nie, to nie. Snařím sa len viac vnútorne stotožniť
s postavou.“
„Už môžeš? Nemáme na jednu scénu celý deň.“
„Áno, teraz to naisto vyjde!“
„Tak snád' už posledný krát: klapka...kamera...ideš!“
„Tak dobre sa tu maj druh môj srdečnýýýýýýýý.....“
„Jozef!!! Veď ty si z tej skaly nemal skončiť naozaj!“

Zuzka Šćurková
Ako sa zbaviť pigmentových škvŕn

Na tvári mi sedí škvŕna,
To je ale trma- vrma.
Pulzné svetlo možno laser?
500eur? No si naser

Daj si na tvár púder,
Škvŕne zasadí úder.

Jano Perd'och
Āo všetko mi patŕí!
(triolet z Nového Času/

Kus kameňa a za hrst' zeme
dať si vlastnú výpoveď
nečakať kým zostaneme

Kus kameňa a za hrst' zeme
čisté ruky preložené
možno drevo lipové

Kus kameňa a za hrst' zeme
dať si vlastnú výpoveď

Pôvodná verzia: Účinnok očkovania

Závisí od imunitného stavu danej osoby, od veku
očkovanej osoby, od stupňa vírusu obsiahnutého
vo vakcine a vírusu, ktorý práve vyčŕňa vo svete, ako
aj od (sub)typu vírusu a od dĺžky času medzi
očkovaním a momentom, keď prídeme s chrípkovým
vírusom do kontaktu. Preto je veľmi ťažké
jednoznačne určiť percentuálnu úspešnosť očkovacej
látky. Vo všeobecnosti sa dá povedať, že dokáže
ochrániť 80% očkovaných ľudí. Neřiaduce účinky
očkovania: bolestivosť v mieste vpichu,
začervenanie, opuch miesta vpichu.

Monika Michalřková
Účinnok očumovania

Závisí od imunitného stavu danej osoby, od veku
očumovanej osoby, od stupňa vírusu obsiahnutého
v očumovávateľovi a vírusu, ktorý práve vyčŕňa
vo svete, ako aj od (sub)typu vírusu a od dĺžky času
medzi očumovaním a momentom, keď prídeme
s očumovateľom do kontaktu. Preto je veľmi ťažké
jednoznačne určiť percentuálnu úspešnosť
očumovania očumovateľom. Vo všeobecnosti sa dá
povedať, že dokáže prečumieť 80% očumovaných
ľudí. Neřiaduce účinky očumovania: bolestivosť
v mieste čumu, začervenanie, opuch miesta čumu.

Dařena Kriřtofovičová
Prečo sa k nej nepriznáva?!

Rado balí mladú slečnu,
čo hrala na flautu priečnu.
Slečna, tá je smelá dáka,
Rada k sebe domov láka.
Do Petrřky cesta dlhá
v nočáku sa na ňu vrhá.
Toto veru nie je fór,
objavil sa revízor.
Slečna ide na čierno,
začína sa inferno.
Rado vrecká prehľadáva:
Dala by sa spraviť zľava?
Ach, ten Rado je len skúpy
a revízor neustúpi.
Slečnu už aj bolí hlava,
Rado sa k nej nepriznáva.
Revízor sa hnusne chová:
Musíš si to odpracovať!

Pôvodný: Pred domom syčal veľký pavúk
Aj na Slovensku žijú pavúky, ktoré veľkosťou
pripomínajú tropické druhy. Takéhoto gigantického
„osemnořca“ našiel pred domom aj čitateľ Nového
času Gabriel. „Mal asi 6 cm, zdvihal predné končatiny
a syčal,“ povedal Gabriel. „Ide o nášho najväčšieho
pavúka – strehúňa škvŕnitého. V posledných rokoch sa
často vyskytuje na kosených trávnatých plochách. Je
možné, že sa zatúla aj do príbytkov,“ povedala
odbornička na pavúky Zuzana Krumpálová zo SAV.

**Ivana Āerňanová : Pred domom
syčal veľký mimozemšťan**

Aj na Slovensku žijú ufóni, ktorí vzdialene
pripomínajú ľudské druhy. Takéhoto
udomácneneho „návštevníka“ našiel pred
domom aj čitateľ Nového času Gabriel. „Mal asi
6 metrov, zdvihal predné končatiny a syčal,“
povedal Gabriel. „Ide o nášho najprítulnejšieho
Marťana – strehúňa škvŕnitého. V posledných
rokoch sa často vyskytuje na kosených
trávnatých plochách. Je možné, že sa zatúla aj
do príbytkov,“ povedala odbornička
na prísťahovalectvo Zuzana Krumpálová zo
SAV.

Pôvodný text: Āo všetko mi patŕí!

BRATISLAVA Pred siedmimi rokmi mu museli
prideliť byt v centre Bratislavy, aby vyriešil rodinnú
situáciu. Dnes je však jasné, že minister dopravy Ján
Figel' sa zle nemá. Naopak, žije si nad pomery. Veď
vlastní lukratívny byt, dva domy, auto a jeho mesačný
príjem je viac ako 15-tisíc eur! Šéf KDH sa po paľbe
kritiky napokon rozhodol, že byt v centre Bratislavy,
ktorý dostal za vyše 1800 € dá na charitu.

Aneřka Guziarová
Āo všetko mi patŕí

BRATISLAVA Za siedmimi horami mu
museli prideliť nevestu v centre Bratislavy, aby
vyriešil rodinnú situáciu. Dnes je však jasné, že
majiteľ nevestinca Figel' sa zle nemá. Naopak,
žije si nad pomery. Veď vlastní lukratívny
bordel, dve dámy, auto a jeho mesačný príjem
je viac ako 15-tisíc eur! Mladoženáč sa po paľbe
kritiky napokon rozhodol, že slečnu z centra
Bratislavy, ktorú dostal za vyše 1800 € dá na
charitu.